

Til Raadet indkommer nu efter de foreliggende Beretningers Udvisende aarlig omtrent 2,400 Anmeldelser af Tilfælde, hørende under Loven af 7. Januar 1898. Af disse afgøres mellem 1,500 og 1,600 administrativt, fordi de ikke drage større Følger efter sig, eller fordi de efter de foreliggende Forhold ikke komme ind under Lovens Omraade i retslig Henseende. De øvrige Tilfælde, altsaa et Antal af imellem 800 og 900 aarlig, ere Genstand for Behandling af det samlede Raad og for dettes Kendelse. Det aarlig udbetalte Erstatningsbeløb udgør under dette Omraade henved 600,000 Kr.

Under Fisker-Afdelingen behandles i 1904 68 Tilfælde. Det udbetalte Erstatningsbeløb var 33,680 Kr.

Omkostningerne ved Raadets Virksomhed ere for Tiden 30,000 Kr. om Aaret; deraf udgør Vederlaget til Raadets Medlemmer 10,600 Kr., medens det øvrige Beløb medgaar til Lønninger for Kontorpersonalet, til Husleje, Trykning m. v. Sekretærens Lønning er for Tiden 2,850 Kr., Fuldmægtigens 2,100 Kr. + 300 Kr. for et særligt Ekstraarbejde.

Foruden Arbejdet med Sagernes Afgørelser, dels administrativt, dels ved Kendelse, bestaar Virksomheden i Sagernes forudgaaende Forberedelse; her er et betydeligt Arbejde fornødent til Sagernes behørig Oplysning ved Henvendelse til Arbejdsgiverne, til de tilskadekomne, ved Lægeundersøgelse, ved Forhørs Optagelse o. s. fr. Dertil kommer hele Forholdet til Forsikringsselskaberne, som vistnok i Fremtiden vil kræve yderligere Udvikling. Endvidere: Dagpengeforholdene; ogsaa her vil Fremtiden kræve yderligere Former. Endnu skal nævnes de mange Spørgsmaal og Afgørelser, der foreligge angaaende Forretningers og Arbejderes Enhøren under Loven; samt endelig Bestemmelserne

om Udbetalingsmaaden for Erstatningsbeløbene.

Raadet tillader sig i Medfør af det saaledes fremførte at andrage paa, at der ved et Tillæg til Loven af 1898 maa træffes Hjemmel for, at der inden Raadet maa ansættes en Kontorchef og en Fuldmægtig med passende Lønninger og med Pensionsret; ved nogle af Raadets Arbejder maa der gives Fuldmægtigen en selvstændigere Gerning.

Det vilde være ønskeligt, om de saaledes foreslaaede Bestemmelser, hvis de finde Regeringens og Rigsdagens Billigelse, maatte gøres gældende fra den 1. April 1906.

Herved tillader Raadet sig paa det bedste at anbefale denne Sag til det høje Ministeriums velvillige Fremme.

Idet Regeringen mener at kunne tiltræde Arbejderforsikrings-Raadets foranførte Begrundelse, skal man kun tilføje følgende yderligere Bemærkninger:

Med Hensyn til Fastsættelsen af Lønningssatserne for Kontorchefen og Fuldmægtigen har man ment at burde tage Lov Nr. 71 af 11. April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder samt det offentliges Tilsyn dermed til Rettesnor, jfr. navnlig sammes § 19. Saafremt den nuværende Fuldmægtig ved Arbejderforsikrings-Raadet ansættes i den nyoprettede Stilling som Fuldmægtig, vil det formentlig være naturligt, om der gennem en Anmærkning paa Finansloven tillægges ham Anciennitet saavel med Hensyn til Alderstillelag som med Hensyn til Pensionsret fra hans Ansættelse i hans nuværende Stilling.

Bestemmelsen i § 1, 5te Stykke, synes stemmende med Billighed; paa tilsvarende Maade er Forholdet ogsaa ordnet, for saa vidt angaar Statsbanerne, jfr. Lov Nr. 81 af 15. Maj 1903 om Statsbanernes Ordning § 22.